

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/186/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011326
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3118011326.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. G., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom M. D. H., t. č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS a ÚVV Ilava dňa 27.11.2018, samosudcom JUDr. Michalom Fialom takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. G., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/75/2014 zo dňa 19.05.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/75/2014 zo dňa 27.06.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/87/2016 zo dňa 08.09.2016 a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/60/2016 zo dňa 26.09.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/8/2017 zo dňa 24.04.2017.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje súd odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

odôvodnenie:

Dňa 19.09.2018 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného A. G., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd zistil, že A. G. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/75/2014 zo dňa 19.05.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/75/2014 zo dňa 27.06.2016 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/87/2016 zo dňa 08.09.2016, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pre ktoré mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 20.10.2016 a ktorý vykonal dňa 20.08.2018.

Následne nastúpil na výkon trestu v trvaní 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/60/2016 zo dňa 26.09.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/8/2017 zo dňa 24.04.2017, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 20.04.2019.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Nt/200/2017 zo dňa 01.08.2017 bol odsúdenému určený spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov, a to do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 20.01.208.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Ilava vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni. U odsúdeného neboli zaznamenané nedostatky v súvislosti s dodržiavaním povinností vyplývajúcich zo zákona o výkone trestu a ústavného poriadku. Počas výkonu trestu mu bola udelená disciplinárna odmena (2-krát) a zároveň mu nebol uložený disciplinárny trest. Voľný čas trávi aktívne a zmysluplne, keď odsúdený sa snaží zapájať aj do kultúrno-osvetových činností (prednášky, besedy a kvízy), vrátane osvetových aktivít s protialkoholovou tematikou. Odsúdený taktiež navštevoval diskusnú skupinu, sociálno-psychologicko výchovnú skupinu a od 10.09.2018 aj relaxačnú skupinu. Vo výkone trestu je pracovne zaradený, pričom hodnotený je kladne, keď za zodpovedné plnenie pracovných povinností bol aj disciplinárne odmenený. Odsúdený si zároveň uvedomuje potrebu zamestnania sa po výkone trestu z dôvodu zabezpečenia životných potrieb. Odsúdený sa taktiež zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Kontakt s vonkajším svetom udržiava s primárnou rodinou, pričom vzťahy v rodine sám hodnotí ako dobré a podporné. Po prepustení z výkonu trestu odsúdený uvádza, že pôjde k otcovi. Program zaobchádzania plní odsúdený čiastočne, keď ústav vytkol odsúdenému nezorganizovanie besedy na tému negatívny vplyv alkoholu. Resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu neistého sociálneho zázemia (pred výkonom trestu žil ako bezdomovec), dlhoročného konzumu návykových látok, žiadneho príjmu, absencie stredoškolského vzdelania a opakovanej trestnej činnosti. Záverom ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne spĺňa podmienky na podmieničné prepustenie, pričom ústav odporúča odsúdeného podmienične prepustiť s dohľadom.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný.

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania hodnotenia nedošlo k žiadnym zmenám.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že počas výkonu trestu sa poučil, ľutuje chyby, ktoré spravil, vie, že v budúcnosti sa nezopakujú, chce viesť riadny život, na čo má vytvorené aj podmienky. Podľa jeho názoru je nezmysel, že často požíval alkoholické nápoje. V prípade práce uviedol, že pracoval, ale mesiac pred nástupom na výkon trestu dal výpoveď, lebo vedel, že ide do výkonu trestu. Pracoval v E. pri výrobe plastových okien. Ďalej odsúdený uviedol, že jeho správanie voči poškodenému bolo skratové, a to z dôvodu že ubližoval a týral jeho mamu, za čo bol aj právoplatne odsúdený.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť žiadosť odsúdeného, keď poukázal na nepriaznivú resocializačnú prognózu a vysoké riziko sociálneho zlyhania.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmieničné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieničného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieničného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmieničnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmieničným prepustením odsúdeného. Zároveň

môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Súd v tomto poukazuje aj na hodnotenie ústavu na výkon trestu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Súd je toho názoru, že odsúdený počas výkonu trestu preukázal svoje polepšenie, pričom bol 2-krát disciplinárne odmenený, voľný čas vie tráviť zmysluplne, má vytvorené riadne pracovné návyky, čím si odsúdený vytvoril predpoklad po výkone trestu riadne sa zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti. Odsúdený taktiež v zásade plní stanovený program zaobchádzania, k trestnej činnosti je kritický, a teda uvedený výkon trestu odňatia slobody mu bol dostatočným ponaučením, aby v budúcnosti viedol riadny život a zaradil sa do spoločnosti. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že odsúdený sa počas doby výkonu trestu aktívne zapájal do resocializačného procesu, keď sa zúčastňoval aj aktivít resp. prednášok zameraných na protialkoholovú tematiku.

V tomto sa súd stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie, súd primárne vychádza zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

Zároveň pokiaľ však ide o riziko sociálneho zlyhania súd sa nie úplne stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý toto riziko vyhodnotil ako vysoké pri nepriaznivej resocializačnej prognóze. Súd v prvom rade poukazuje, že v prípade určovania rizika sociálneho zlyhania ústav vychádza z formulára - Hodnotenie rizika sociálneho zlyhania, ktorý podľa názoru súdu vychádza z kritérií, ktoré vo viacerých prípadoch vykazujú znaky diskriminácie, ktorej zákaz je zakotvený v čl. 12 Ústavy SR a ktoré odsúdený nemôže svojou vôľou sám ovplyvniť. V tomto konkrétnom prípade mal odsúdený 12 negatívnych bodov, pričom ústav prirátal odsúdenému aj 2 negatívne body za vek (1 bod) a pohlavie (1 bod). Tieto kritéria sú podľa súdu diskriminačné. Bez týchto 2 bodov by celkový bodový súhrn predstavoval 10 bodov, a

teda v zmysle tabuľky uvedenej vo formulári by išlo u odsúdeného o stredné riziko sociálneho zlyhania a menej priaznivú resocializačnú prognózu (6-11 bodov).

Podľa súdu sú u odsúdeného čiastočne eliminované aj riziká uvedené v hodnotení ústavu, ktorý poukazoval mimo iné na absenciu príjmu, dlhoročný konzum návykových látok, absenciu stredoškolského vzdelania či opakované páchanie trestnej činnosti. V tomto súd poukazuje, že odsúdený je vo výkone trestu pracovne zaradený, pričom jeho pracovné výkony boli hodnotené kladne, o čom svedčí aj skutočnosť, že za plnenie pracovných úloh bol aj disciplinárne odmenený. Nakoniec odsúdený vo výkone trestu v súčasnosti nie je pre trestnú činnosť majetkového charakteru. V prípade užívania návykových látok je potrebné poukázať, že odsúdený sa vo výkone trestu aktívne zapojil do osvetovej činnosti ohľadom tejto problematiky.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav (stredný stupeň stráženia), v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.